

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

22 AVRIL 1991

PROPOSITION DE LOI

concernant la resorption du chômage

(Déposée par MM. Louis Michel
et Foret)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les chiffres du chômage récemment publiés accusent une hausse sensible. En décembre 1990, on recensait 10 002 chômeurs supplémentaires, en janvier 1991, on en comptait 13 396 de plus.

La crise du Golfe, la récession de l'économie américaine et les perspectives de croissance en Belgique n'incitent pas à l'optimisme.

Il faut donc envisager, dès à présent, des mesures concrètes afin de relancer l'emploi. Ces mesures sont à la fois des incitants fiscaux ou des exonérations de charges ONSS et constituent également des éléments de motivation en ce qui concerne le demandeur d'emploi.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Article 1er

Le caractère automatique des allocations d'attente octroyées aux jeunes qui ont terminé un cycle d'études mais n'ont pas encore travaillé, est inadapté. Cette attente passive d'allocations nuit à la motivation des

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

22 APRIL 1991

WETSVOORSTEL

houdende maatregelen tot terugdringing van de werkloosheid

(Ingediend door de heren Louis Michel
en Foret)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De onlangs gepubliceerde werkloosheidscijfers vertonen een duidelijk stijgende trend. In december 1990 kwamen er 10 002 werklozen bij, in januari 1991 13 396.

De Golfcrisis, de economische recessie in de Verenigde Staten en de groeiperspectieven voor België zetten niet meteen aan tot optimisme.

Daarom moet nu al aan concrete maatregelen worden gedacht om de werkgelegenheid te bevorderen. Dat kunnen zowel belastingvoordelen als vrijstelling van sociale-zekerheidsbijdragen zijn, of ook maatregelen die de werkzoekende zelf motiveren.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

De automatische betaling van een wachtgeld aan jongeren die een bepaalde opleiding hebben beëindigd maar nog niet hebben gewerkt, is geen deugdelijke methode. Dat passieve wachten op een uitkering werkt

jeunes demandeurs d'emploi mais est aussi contraire à la philosophie de l'assurance chômage.

En effet, il s'agit dans le cadre de cette assurance d'indemniser toute personne qui est sans emploi mais qui est demandeur d'emploi, élément fondamental de l'assurance chômage.

Le jeune devra donc prouver, documents à l'appui, qu'il est un véritable demandeur d'emploi et qu'il a fait pour cela toutes les démarches, par exemple : le courrier de demandes d'emploi, les preuves de déplacements, etc ...

Art. 2

Il s'agit de supprimer les cotisations sociales patronales et cela, sans limitation de durée pour l'embauche nette de chômeurs de plus d'un an et qui ont atteint lors de l'embauche l'âge de 50 ans. Le concept embauche nette fait référence à l'article 3 de l'arrêté royal n° 498 portant réduction temporaire des cotisations patronales de sécurité sociale.

Cette mesure n'aura aucun impact négatif sur le budget de la sécurité sociale.

Art. 3

Il s'agit de rétablir la déductibilité prévue dans la loi de redressement du 10 février 1981 relative aux dispositions fiscales et financières. Cette déductibilité des bénéfices imposables des exploitations industrielles, commerciales ou agricoles d'une somme forfaitaire de 150 000 francs a été en effet un incitant à l'embauche efficace. Le personnel supplémentaire est déterminé par rapport à la moyenne des travailleurs occupés dans l'entreprise au cours de la période imposable précédente.

Si au cours d'une période imposable postérieure, le personnel est réduit, il convient de majorer le bénéfice ou de réduire les pertes d'un montant de 150 000 francs.

Art. 4

La formation des jeunes au sein d'une entreprise est essentielle si l'on tient compte de l'inadéquation entre l'enseignement et le monde du travail. Une telle formation est déjà prévue dans l'arrêté royal n° 495 mais ne va pas assez loin au niveau des incitants à cette formation puisqu'il n'est prévu qu'une exonération de charges patronales.

de motivation van de jonge werkzoekende niet bepaald in de hand. Bovendien strookt zulks niet met de geest van de werkloosheidsverzekering.

Het is immers de bedoeling een uitkering toe te kennen aan iedereen die geen baan heeft maar wel werkzoekende is. Dat is een van de grondslagen van de werkloosheidsverzekering.

De jonge werkzoekende zal dan ook aan de hand van de nodige bewijsstukken moeten aantonen dat hij of zij inderdaad op zoek is naar een baan en daarvoor de nodige stappen heeft gedaan. Als bewijsstukken kunnen bijvoorbeeld sollicitatiebrieven, bewijzen van reiskosten enz... worden voorgelegd.

Art. 2

Dit artikel beoogt voor onbepaalde tijd de socialezekerheidsbijdragen af te schaffen die de werkgever verschuldigd is in hoofde van werknemers die een netto aangroei van het personeelsbestand uitmaken en op het ogenblik van indienstneming meer dan een jaar werkloos zijn en de leeftijd van vijftig jaar hebben bereikt. Voor het begrip « netto aangroei » zij verwezen naar artikel 3 van het koninklijk besluit n° 498 houdende tijdelijke vermindering van de sociale zekerheidsbijdragen van de werkgever.

Deze maatregel heeft geen negatieve weerslag op de begroting van de sociale zekerheid.

Art. 3

De belastingaftrek waarin de herstellwet van 10 februari 1981 inzake de fiscale en financiële bepalingen voorzag, dient opnieuw te worden ingevoerd. Het feit dat van de belastbare bedrijfswinsten van nijverheids-, handels- of landbouwbedrijven een vast bedrag van 150 000 frank kon worden afgetrokken, bleek immers een doeltreffende stimulans voor de werkgelegenheid te zijn. Het extra personeel wordt vastgesteld in verhouding tot het gemiddelde personeelsbestand dat het bedrijf tijdens het vorige belastbaar tijdperk heeft tewerkgesteld.

Indien het personeelsbestand tijdens een volgend belastbaar tijdperk wordt verminderd, dient het totale bedrag van de winst of het verlies met een bedrag van 150 000 frank te worden verhoogd, respectievelijk verlaagd.

Art. 4

Aangezien het onderwijs onvoldoende op het bedrijfsleven aansluit, is de opleiding van jongeren in de onderneming zelf van essentieel belang. Het koninklijk besluit n° 495 voorziet al in een dergelijke opleiding, maar bevat onvoldoende stimulansen. Verder dan een vrijstelling van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid gaat men op dit ogenblik niet.

La présente proposition vise à faire bénéficier des allocations de chômage pendant une période limitée à un an les travailleurs engagés dans le cadre de ce contrat « formation en entreprise ». L'employeur ne doit donc déboursier qu'une prime qui sera le supplément à l'allocation de chômage. Cette prime devrait être progressive et se calquer sur ce qui est actuellement prévu en matière de prépension conventionnelle.

On pourrait envisager que cette prime serait de 1/4 de la différence entre l'allocation de chômage et le salaire barémique pour cette fonction les six premiers mois et qu'elle serait ensuite augmentée à 50 %. C'est un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres qui fixera le montant exact de cette prime.

Le point d) de cet article 4 exclut du bénéfice de ces dispositions les jeunes détenteurs d'un diplôme de l'enseignement universitaire ou de l'enseignement supérieur de type long ou court ou de l'enseignement secondaire technique supérieur.

En effet, ces jeunes qui ont bénéficié d'une formation post humanités, ne constituent pas le noyau dur du chômage. Les statistiques récentes montrent en effet que ces catégories de travailleurs ne représentent qu'un pourcentage peu élevé de l'ensemble des chômeurs.

Le Roi déterminera les types de formations bénéficiant de ce type de contrat.

L. MICHEL
M. FORET

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

L'article 5, 1er alinéa de l'arrêté royal du 8 août 1986, relatif à l'octroi d'allocations d'attente aux jeunes travailleurs qui ont terminé leurs études, est complété par la disposition suivante :

« Le bénéfice des allocations d'attente est refusé aux jeunes ayant terminé leurs études conformément à l'article 1er, 1° de l'arrêté royal du 15 juillet 1985, dans le cas où ils ne peuvent justifier, par des documents probants, de la recherche effective d'un emploi. »

Art. 2

L'article 17 de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécu-

Dit voorstel strekt ertoe werknemers die in het kader van een dergelijke « overeenkomst werk-opleiding » in dienst worden genomen, nog gedurende één jaar een werkloosheidsuitkering toe te kennen. De werkgever moet dan alleen bovenop die uitkering een progressieve premie betalen, naar het model van de op dit ogenblik voor het conventioneel bruggpensioen geldende regeling.

Zo kan bijvoorbeeld worden bepaald dat het bedrag van die premie tijdens het eerste halfjaar gelijk is aan een kwart van het verschil tussen de werkloosheidsuitkering en het voor die functie normaal verschuldigde loon. Nadien wordt dat bedrag tot 50 % verhoogd. Een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit moet het precieze bedrag van die premie bepalen.

Punt d) van artikel 4 stelt dat deze bepalingen niet gelden voor jongeren met een diploma van universitair onderwijs, hoger onderwijs van het lange of korte type of hoger secundair technisch onderwijs.

Jongeren die hoger onderwijs genoten, zijn geen probleemwerklozen. Recente statistieken toren immers aan dat die categorieën slechts een gering percentage van alle werklozen uitmaken.

De Koning bepaalt voor welke opleidingen een dergelijke overeenkomst kan worden gesloten.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1986 betreffende de toekenning van wachtuitkeringen aan jonge werknemers die hun studies beëindigd hebben, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« Aan jongeren die hun studies overeenkomstig artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 15 juli 1985 hebben beëindigd, wordt geen wachtgeld toegekend indien zij niet aan de hand van bewijsstukken kunnen aantonen dat zij daadwerkelijk een betrekking hebben gezocht. »

Art. 2

Artikel 17 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betref-

rité sociale des travailleurs est complété par un § 5 libellé comme suit :

« § 5. — Tout employeur qui embauche, dans le cadre d'un contrat à durée indéterminée, un travailleur âgé de 50 ans inscrit depuis plus d'un an comme demandeur d'emploi, bénéficie d'une exonération à durée illimitée des cotisations sociales prévues au § 2 du présent article. »

Art. 3

L'article 42bis du Code des impôts sur les revenus est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 42bis. — § 1er. Les bénéfices des exploitations industrielles, commerciales ou agricoles quelconques, sont immunisés de l'impôt des personnes physiques, de l'impôt des sociétés ou de l'impôt des non résidents à concurrence de 150 000 francs par unité de personnel supplémentaire.

Le personnel supplémentaire est déterminé par rapport à la moyenne des travailleurs au cours de la période imposable précédente.

§ 2. Si le nombre d'unités est réduit au cours d'une période imposable par rapport à la période imposable antérieure, le montant total des bénéfices antérieurement immunisés en vertu du § 1er, est réduit de 150 000 francs par unité en moins.

Dans cette éventualité, les bénéfices ou les pertes de la période imposable au cours de laquelle le personnel a été réduit, sont, suivant les cas, majorés ou réduits à due concurrence.

§ 3. Le Roi règle l'exécution du présent article. »

Art. 4

L'article 126 de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage est complété par un 3° libellé comme suit :

« 3° a) le travailleur engagé dans le cadre d'un contrat formation en entreprise, continue de bénéficier des allocations de chômage;

b) le contrat « formation en entreprise » devra être d'une durée minimale de 6 mois et d'une durée maximale d'un an;

c) pendant toute la durée de la formation en entreprise, le travailleur continuera à bénéficier de l'allocation de chômage ou de l'allocation d'attente majorée d'une prime mensuelle progressive payée par l'employeur;

d) ne sont pas admis au bénéfice de ces dispositions les jeunes qui sont titulaires :

— soit d'un diplôme de l'enseignement universitaire;

fende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wordt aangevuld met een § 5, luidend als volgt :

« § 5. — Elke werkgever die in het kader van een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur een werknemer in dienst neemt die vijftig jaar oud is en sinds meer dan een jaar als werkzoekende is ingeschreven, is voor onbepaalde tijd vrijgesteld van de in § 2 bedoelde sociale-zekerheidsbijdragen. »

Art. 3

Artikel 42bis van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 42bis. — § 1. De winsten van welke nijverheids-, handels- of landbouwbedrijven ook worden vrijgesteld van personenbelasting, vennootschapsbelasting of belasting der niet-verblijfhouders voor een bedrag van 150 000 frank per bijkomende personeelseenheid.

Het bijkomend personeel wordt vastgesteld in verhouding tot het gemiddelde personeelsbestand van het bedrijf tijdens het vorige belastbaar tijdperk.

§ 2. Indien het aantal personeelsleden tijdens een belastbaar tijdperk wordt verminderd ten opzichte van het vorige belastbaar tijdperk, wordt het totale bedrag van de voorheen krachtens § 1 vrijgestelde winsten verminderd met 150 000 frank per eenheid in min.

In dat geval wordt de winst of het verlies van het belastbaar tijdperk tijdens hetwelk dat personeel werd verminderd, naar gelang van het geval, vermeerderd of verminderd met dat bedrag.

§ 3. De Koning regelt de uitvoering van dit artikel. »

Art. 4

Artikel 126 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorzieningen en werkloosheid wordt aangevuld met een 3°, luidend als volgt :

« 3° a) de werknemer die in het kader van een overeenkomst « werk-opleiding » in dienst werd genomen, blijft een werkloosheidsuitkering trekken;

b) de overeenkomst « werk-opleiding » moet een looptijd van ten minste zes maanden en ten hoogste een jaar hebben;

c) zolang de opleiding in de onderneming duurt, ontvangt de werknemer een werkloosheidsuitkering of een wachtgeld plus een door de werkgever betaalde, progressieve maandpremie;

d) deze bepalingen zijn niet van toepassing op jongeren die houder zijn van een van de volgende diploma's :

— een diploma van universitair onderwijs;

— soit d'un diplôme de l'enseignement supérieur de type long ou de type court;

— soit d'un diplôme de l'enseignement secondaire technique supérieur;

e) le Roi déterminera par arrêté, délibéré en Conseil des ministres, quels sont les types de formations bénéficiant du contrat « formation en entreprise » ainsi que le montant de la prime progressive payée par l'employeur, et prendra toutes les mesures nécessaires à l'exécution du présent arrêté. »

14 mars 1991.

L. MICHEL
M. FORET

— een diploma van hoger onderwijs van het lange of het korte type;

— een diploma van hoger secundair technisch onderwijs;

e) de Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit voor welke opleidingen een dergelijke overeenkomst « werk-opleiding » kan worden gesloten, alsmede het bedrag van de door de werkgever te betalen progressieve premie. Hij neemt alle maatregelen die voor de uitvoering van dit besluit nodig zijn. »

14 maart 1991.